

L5.2. [1 punkt] Zapoznaj się z opisem metody *regula falsi* – będącej pewnym wariantem metody siecznych – przedstawionym w paragrafie 6.2.1. książki G. Dahlquist, A. Björck, *Numerical methods in scientific computing*, Vol. 1, SIAM, 2008. Przedstaw jej idee (rysunek i przykłady są tu wskazane), a następnie wyjaśnij czym różni się ona od metody siecznych. Co jest główną zaletą tej metody? Wskazówka: W tym wypadku nie warto zaglądać do polskiej Wikipedii.

Link do artykułu: https://fmipa.umri.ac.id/wp-content/uploads/2016/03/Dahlquist_G_Bjorck_A_Vol.1_Numerical_methodBookZZ.org_.pdf

Strona 655 pdfa

Idea: założenie, że w coraz mniejszych przedziałach wokół pierwiastka funkcję przypomina funkcję liniową; a więc przybliżenie otrzymujemy prowadząc prostą z $(a, f(a))$ do $(b, f(b))$. Przybliżeniem pierwiastka jest miejsce zerowe tej prostej.

Warunki, by można było skorzystać z metody

$-f(a) \cdot f(b) < 0$ (a więc musimy przeciąć OX)

Jeśli pierwsze przybliżenie (x_0) jest dobre, kończymy w.p.p. wyliczamy $f(x_0)$ i stosujemy metodę ponownie do skutku

(do x dobieramy a lub b tak by nie było przeciwny znak)

$$x_{n+1} = a_n - f(a_n) \frac{b_n - a_n}{f(b_n) - f(a_n)} \quad n=0, 1, 2$$

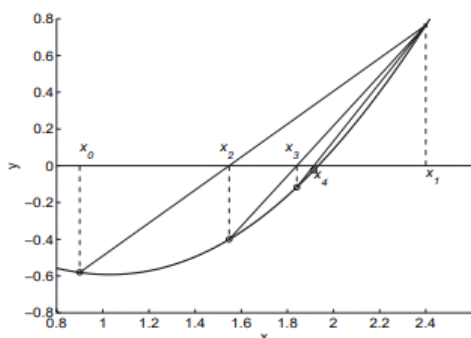

Figure 6.2.1. The false-position method.

Since $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = \alpha$ and $f(\alpha) = 0$, it follows that

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{e_{n+1}}{e_n} = C = 1 - (b - \alpha) \frac{f'(\alpha)}{f(b)}, \quad (6.2.2)$$

which shows that convergence is linear. Convergence will be very slow if $f(x)$ is very flat near the root α , $f(b)$ is large, and α near b , since then $(b - \alpha)f'(\alpha) \ll f(b)$ and $C \approx 1$.

- Metoda zawsze zbieżna, jeśli tylko dobrze wybrano przedział początkowy.
- Metoda zawiedzie, gdy $f'(x)$ styczne z osią x dla $f(x)=0$.
- Wolna zbieżność $p=1$ (metoda liniowa)

główna zaleta